

га отидаха скоро въ церквѫ тѣ на св: Николая, приказа това чудо, и сички тѣ прославиха святаго Николая.

27.

Обогатяваніе на мънастырь-атъ.

Единъ богатъ и милостивъ человѣкъ като минуваше изъ нѣкой пѣть, гдѣ то имаше близо мънастырь на св: Николая, намери на пѣть-атъ единъ мъртвъ толь человѣкъ, кого то взе съ слуги тѣ си, занесе го въ мънастырь-атъ, умоли калуѓери тѣ та го погребоха, даде имъ пары да му правятъ въспоминаніе, поклонися на св: Николая, и отиде по работѣ тѣ си. И подиръ нѣколко време като ся върна въ таꙗ годинѣ, и дойде на основа мѣсто, гдѣ то бѣше намѣрилъ мъртваго, виде едно момче, което плачеше тамо, и го попыта защо плаче? то каза: господине баща ми бѣше тѣртовецъ, кого то чухме, че тука го убили хайдуци, и тѣрсѧ дано намѣрѣ тѣло то му, да утѣшѣ майка си. А той го заведе въ мънастырь-атъ, гдѣ то бѣше погребанъ баща му, и рече му: сынко, ето на баща ти гробъ-атъ. Тога момче то рече на Калуѓери тѣ: отци и братія! оставете мѧ да взема на баща си кости тѣ, за утѣшеніе. А тїи му рекоха: както щешь таꙗ направи. А като раскопаха гробъ-тѣ и открыха киворъ-тѣ, намѣриха го пълнъ съ злато и сребро, и момче тѣ стана невидимо. А Калуѓери тѣ ся зачудиха и прославиха Бога и св: Николая, кой то са яви презъ